

literatuur uit den laatsten tijd en op de verzamelingen „Koptische kunst,” die langzamerhand in verschillende musea worden bijeengebracht, was het den schrijver mogelijk zijn stof te ordenen in: Kerken en Kloosters, Catacomben en Doodensteden, Ornamentiek en Schildering en ten slotte, het Weefsel.

Dit weefsel met zijn geometrische patronen, waarin figurale voorstellingen gevat zijn, is ten onzent, o.a. uit een collectie die een paar jaar geleden in een Amsterdamschen kunsthandel was, het meest bekend.

Dr. Miedema zegt trouwens zelf: Wanneer wij van de Koptische Kunst niet anders meer over hadden dan de weefsels, die gedurende de laatste kwarteeuw, uit de graven in de Fayoem, in Akmim-Panopolis en Sakkarah aan het licht zijn gebracht, dan zouden reeds deze meer dan voldoende zijn om de groote beteekenis van de kennis van de Koptische kunst, ook voor onzen tijd te demonstreeren.”

En wie deze weefsels kent, zal hiermede zeker instemmen, ze zijn van een kunstzin, en ornamentatie die ten volle onze bewondering wekt.

Wie het boekje van Dr. Miedema leest zal telkens, en dat is juist het genoegelijke ervan, getroffen worden door de oprechte waardeering die de schrijver voor de Koptische kunst heeft; terwijl uit de verwijzing naar literatuur, de studieuze ondergrond van het werk toch telkens blijkt. Een wetenschappelijke studie in aangenamen vorm. R. W. P. Jr.

A. v. d. BOOM, De moderne houtsnede in Nederland, Uitg. Mij. „Kosmos”, Amsterdam.

In een weinig letterfraai omslag is dit pompeuze boek verschenen. Het is eigenlijk een groot prentenboek met een zaakrijk naamregister, en als zoodanig kan het voor latere studie van belang zijn. De heer Van der Boom heeft echter te veel willen geven en daardoor twee prenten op één pagina gezet, wat het aspect van de houtsnede — die door hem bewonderd wordt — toch zeker afbreuk doet, evenals het dwars plaatsn der platen — terwijl het bijschrift aan de korte onderzijde der bladzijde staat. Enfin, dit zijn aesthetische tekortkomingen, die misschien wel opwegen tegen het enorme illustratie-materiaal, dat ons hier geboden wordt. R. W. P. Jr.

ILSE RUTH VOIGT.

De jonge Duitsche schilderes Ilse Ruth Voigt is ongetwijfeld een der merkwaardigste verschijningen in de kunstwereld. Zij is pas 24 jaar en stelt — thans in De Bron (den Haag) — portretten ten toon van een zoo volmaakte factuur en met zulke voortreffelijke coloristische en ook psychische eigenschappen, als men slechts aantreft bij kunstenaars, die op de middaghoogte van hun leven zijn gekomen. Ilse Ruth Voigt bezocht eerst de kunstnijverheidsschool te Charlottenburg en werkte van 1924—